

N:o 9.

Ank. till Riksd. Kansli d. 22 April 1869, kl. 1 e. m.

Första Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 2) Utlåtande N:o 7, med anledning af Andra Kammarens genom protokollsutdrag meddelade beslut, angående ändring af 20 § uti den för kompanicheferne vid Flottans båtsmanskompanier gällande instruktion af den 6 April 1838.

Sedan Andra Kammaren, med anledning af derstädes väckt motion, för sin del beslutat, "att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse underställa Kongl. Maj:ts nådiga pröfning, huruvida icke den nu gällande föreskriften uti 20 § af Kongl. Instruktionen för kompanicheferne vid Flottans båtsmanskompanier af den 6 April 1838, att, då kompanichef eller någon i dess ställe beordrad officer icke är tillstädes då rust- eller rotehållare har att rekryt insätta, rekryten skall uppvisas till inskrifning hos Konungens Befallningshafvande, kunde så förändras, att i detta fall uppvisning kunde ega rum antingen hos Konungens Befallningshafvande eller hos kronofogden eller länsmannen, hvilka sednare skola ega att till landskontoret insända det aflemnade kontraktet", så har Första Kammaren, vid föredragning af Andra Kammarens protokollsutdrag med delgifvande af detta beslut, till Utskottet hänvisat frågan för vidare utredning; och får Utskottet, som derjemte emottagit protokollet öfver den i Kammaren förda diskussion i ämnet, härmed afgifva utlåtande.

Enligt 20 § af ifrågavarande instruktion tillkommer det kompanichefen ensamt, eller i hans ställe beordrad officer, att approbera rekryter till båtsmän såväl vid indelta som roterade båtsmanshållet, äfvensom att pröfva det emellan rust- eller rotehållaren och rekryten afslutade legokontraktet. Endast i det fall, att kompanichefen eller annan i hans ställe beordrad officer icke är i landsorten närvarande då rust- eller rotehållaren har rekryt att insätta, skall denne uppvisas till inskrifning hos Konungens Befallningshafvande, men karlen är icke antagen förr än kompanichefen eller den i hans ställe varande officern honom godkänt.

För den händelse att sålunda inför Konungens Befallningshafvande uppvist rekryt sedermera blir af kompanichefen, eller den i hans ställe beordrade officern, godkänd, upphörer vakans-afgiftens beräkning från den dag, karlen hos Konungens Befallningshafvande uppvisades; men blir karlen af vederbörande befäl sedermera icke

till rekryt godkänd, beror det på Stationsbefälhafvarens pröfning, huruvida befrielse från vakans-afgiftens erläggande bör ega rum eller icke för den tid karlen såsom rekryt varit i nummer kvarstående och af roten blifvit affönad.

Sedan rekryten blifvit behörigen approberad, åligger det rust- eller rotehållaren att i landskontoret genast uppvisa approbationsattesten och aflemna ett exemplar af det med rekryten ingångna kontraktet.

I samma § stadgas jemväl, att, om kompanichefen eller den i hans ställe beordrade officern vägrar att approbera rekryt, som af rust- eller rotehållaren uppvisas, denne eger, i händelse af befogenhet, att deröfver anföra besvär hos vederbörande Stationsbefälhafvare.

Häraf framgår, att Konungens Befallningshafvande icke har hvarken pröfnings- eller beslutande rätt i frågor angående rekryteringen vid indelta eller roterade båtsmanshållet, och att den uppvisning af rekryt hos Konungens Befallningshafvande, som eger rum då kompanichef eller någon i hans ställe beordrad officer icke är i landsorten närvarande, endast afser dels befrämjandet af rust- eller rotehållarens rätt att ej behöfva vidkännas vakans-afgift för längre tid, än till dess rekryt blir för vakant rust- eller rotehållsnummer uppvisad, dels ock att derjemte utgöra kontroll derå att rust- och rotehållare fullgöra sin skyldighet att, inom behörig tid, anskaffa rekryt för den vakanta nummern.

Enär de med ifrågavarande stadgande sålunda åsyftade ändamål, efter Utskottets åsigt, likaväl kunde vinnas, om uppvisningen af den karl, som vederbörande rust- eller rotehållare för sin del antagit till rekryt för vakant båtsmansnummer, skedde hos kronofogden eller länsmannen i orten som hos Konungens Befallningshafvande, samt det allmännas rätt derigenom icke på något sätt inskränktes, men icke oväsentlig fördel skulle beredas de rust- och rotehållare, hvilkas hemman voro från länsresidenset längre aflägsna, derest det, på sätt Andra Kammaren för sin del beslutat, blefve dem tillåtet att, då de hafva rekryt att insätta, men kompanichefen eller någon i dess ställe beordrad officer icke vore i landsorten närvarande, få uppvisa karl till inskrifning antingen hos Konungens Befallningshafvande eller hos kronofogden eller länsmannen i orten, så anser Utskottet sig hafva skäl hemställa:

att Första Kammaren måtte godkänna Andra Kammarens i denna fråga fattade, här ofvan intagna, beslut.

Stockholm den 22 April 1869.

På Utskottets vägnar:

E. V. Almquist.